

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Mivel fűtsünk a télen?*

Forrás: *Az Újság*

Bp

(Helv.)

1919. 30.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

382.22

Hely

Idő

1919

Személy

Helyszám

382.22.1919

Közp. nyomt. XX. cs.

(Mivel fűtsünk télen?) Meleg, őszi verőfényben uszlik a város, de mindenkinek ajkán ott lebeg a kérdés: mivel fűtsünk télen? Félve, remegve lessük; lesz-e fűtőanyagunk és aggódkva kérjük, mi történik a sok gyermekkel, a betegekkel, az aggókkal, a kiket mindenáron meg kell óvni a tél dermedt hidegétől. A főváros tanácsa tudatában van ugyan annak az óriási veszedelemnek, a mely a tüzelőanyag elmaradásából a fővárosra szakadhat és igyekszik is a fenyegető bajnak elejét venni, ám hogy lesz-e sikere munkájának, az a mai viszonyok köze-

Ma délután immár másodizben jött össze a tanács rendkívüli ülésre, hogy ebben a roppant fontosságú kérdésben tárgyaljon. Az ülésen a tanács tagjain kívül megjelentek a kereskedelmi kormány képviselőiben Rau Gottlob, a szénbizottság elnöke, Mezey máv. igazgató, a földművelésügyi minisztérium képviselőiben Biró és Winkler főtanácsosok, Vida és Chorin szénbányaigazgatók, a gázgyár, a közkórházak igazgatói és a fővárosi szakelődök. Az elnöklő polgármester hosszabb előadásban vázolta a helyzetet, a mely bizony eléggé vigasztalan, mert eddigelé minden tárgyalás eredménytelen maradt, a mely a tüzelőanyagnak a fővárosba való felhozatalára vonatkozik.

Az entente-missziók azon a véleményen vannak, hogy a magyarországi bányák termelését kellene olyan mértékben fokozni, hogy azok a főváros szénszükségletét ellássák. Erre a célra rendelkezésre állanak a tatai, salgótárjáni, dorogi, pilisvörösvári és sajószentpéteri bányák. Feltéve, hogy a termelést a kellő mértékre sikerülne felfokozni, még mindig fennállnak a nagy szállítási nehézségek, a melyek ugyszólván lehetetlenné teszik a kellő mennyiségű szénnek és tüzfának ideszállítását. A fővárosnak napi *nyolcvanegy vagon fura és ötszázhuszonnégy vagon szénre* volna szüksége. Ebből

a gázgyártás céljaira szükséges és a minimumra lecsökkentett napi ötven vagon szénnek — *porosz szénnek kell lennie*, mert a ma használatban lévő tatai szén nem ad kokszot sem, de meg nem is nyújt elég biztonságot a gázgyártás tekintetében. Hogy a bányák termelése mennyire csökkent, annak legbeszédesebb bizonyítéka, hogy míg például a tatai bányában 1918-ban 570 vagon volt a napi termelés, ma csupán 110 vagont termelnek ki, a salgótárjáni bányánál pedig 460 helyett csupán 130 vagon a napi termelés.

A legszomorubb az, hogy külföldről és a demarkációs vonalon túl eső helyekről egyáltalában nem lehet szenet kapni. Pedig az entente képviselőinek kijelentése szerint a petrozsényi és lupényi bányatelepeken olyan nagymennyiségű kitermelt szén van, hogy az az üzem folytatását szinte lehetetlenné teszi. Ugyanilyen a helyzet a pécsi bányáknál is. A Románia részéről gazdasági helyzetünk irányában eddig tapasztalt előékenységek feljogosít arra a reményre, hogy kellő tapintattal és áldozatkészséggel történő kezdeményezés a főváros részéről eredménynyel járhat. Ilyen körülmények mellett tehát nekünk és azt hisszük mindenkinek, a ki e város lakosságának épségét és megélhetését szíven viseli, csak egy álláspontunk lehet: *minden áldozatot meghozni, hogy ezekből a bányákból szén kerüljön a fővárosba.*

Az ülésen a polgármester után ugyszólván az összes jelenlevő szakértők felszólaltak. Megállapították, hogy *külföldi behozatal nélkül a főváros szénellátása meg nem oldható.* A tüzfával való ellátás dolgában mindent megtesznek az illetékesek, hogy a demarkációs vonalon túl lévő területekről a behozatal lehetővé váljék. Ha az ezirányú tárgyalások eredményre vezetnek, néhány hét múlva kezdetét veheti a *szállítás.*

est főváros házi nyomdája 1919.